

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2019. november 20.*

„Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – Bevándorlási politika – Családegyesítési jog – 2003/86/EK irányelv – Az 5. cikk (4) bekezdése – Családegyesítésre irányuló kérelemre vonatkozó határozat – A határozat meghozatalára vonatkozó határidő elmulasztása – A tartózkodási engedély automatikus megadása”

A C-706/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (menekültügyi és bevándorlásügyi eljárások tanácsa, Belgium) a Bírósághoz 2018. november 14-én érkezett, 2018. november 8-i határozatával terjesztett elő az

X

és

a **Belgische Staat**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, a Bíróság elnökhelyettese, a hatodik tanács elnökeként eljárva (előadó),
L. Bay Larsen és C. Toader bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a belga kormány képviseletében C. Pochet, M. Jacobs és P. Cottin, meghatalmazotti minőségben, segítők: C. Decordier és T. Bricout advocaten,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében C. Cattabriga, M. Condou-Durande és G. Wils, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv (HL 2003. L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.) értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet X afgán állampolgár és a Belgische Staat (belga állam) között azzal kapcsolatban folyó jogvitában terjesztették elő, hogy ez utóbbi elutasította az X által családegyesítés céljából benyújtott vízumkérelmet.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2003/86 irányelv (6) preambulumbekkezdése értelmében „[a] család védelme és a családi élet kialakítása vagy megőrzése érdekében a családegyesítési jog gyakorlásának lényeges feltételeit közös ismérvek alapján kell meghatározni”.
- 4 A 2003/86 irányelv 1. cikke a következőképpen szól:
„Ezen irányelv célja a családegyesítési jognak a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országok állampolgárai által történő gyakorlása feltételeinek meghatározása.”
- 5 Az említett irányelv 2. cikkének szövege a következő:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

- c) »családgyesítő«: egy harmadik országnak egy tagállamban jogszerűen tartózkodó állampolgára, és aki vagy akinek családtagjai az együttélés érdekében családgyesítésért folyamodnak;
- d) »családgyesítés«: egy harmadik ország – egy tagállamban jogszerűen tartózkodó – állampolgára családtagjainak a tagállamba történő beutazása és ott tartózkodása a családi egység megőrzése érdekében, függetlenül attól, hogy a családi kapcsolat a családgyesítő beutazása előtt vagy azt követően jött létre.
- e) »tartózkodási engedély«: a tagállam hatóságai által megadott, a harmadik országok állampolgárai számára a területén való jogszerű tartózkodást lehetővé tevő engedély, a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet [(HL 2002. L 157., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 3. o.)] 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja rendelkezéseivel összhangban;

[...]”

6 A 2003/86 irányelv 3. cikkének (5) bekezdése a következőket mondja ki:

„Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy előnyösebb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn.”

7 Ezen irányelv 4. cikke szerint:

„(1) A tagállamok – ezen irányelv alapján és a IV. fejezetben, valamint a 16. cikkben megállapított feltételeknek való megfelelésre is figyelemmel – a következő családtagok beutazását és tartózkodását engedélyezik:

a) a családdegysítő házastársa;

[...]

8 Ezen irányelv 5. cikke előírja:

„[...]

(2) A kérelemhez csatolják a családi kapcsolat és a 4. és 6. cikkben, és – adott esetben – a 7. és 8. cikkben megállapított feltételeknek való megfelelést igazoló okmányokat, valamint a családtag/családtagok úti okmányainak hitelesített másolatait.

Adott esetben – a családi kapcsolat fennállását igazoló bizonyíték megszerzése érdekében – a tagállamok meghallgathatják a családdegysítőt és családtagjait, és egyéb, szükségesnek tekintett vizsgálatokat is végezhetnek.

A családdegysítő élettársára vonatkozó kérelem elbírálása során a tagállamok a családi kapcsolat bizonyítékaként olyan tényezőket vesznek figyelembe, mint például a közös gyermek, a korábbi együttélés, élettársi kapcsolat, és más megbízható bizonyítási eszközök.

[...]

(4) A tagállam illetékes hatóságai a kérelmet benyújtó személyt a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérelem benyújtásának időpontjától számított kilenc hónap elteltével írásban értesítik a határozatról.

A kérelem elbírálásának bonyolultsága miatti kivételes körülmények között az első albekezdésben említett határidő meghosszabbítható.

A kérelmet elutasító határozatot indokolni kell. Az érintett tagállam nemzeti jogszabályai határozzák meg, hogy milyen következmények fűződnek ahhoz, ha az első albekezdésben előírt időtartam végéig nem hoznak határozatot.”

9 A 2003/86 irányelv 11. cikke (2) bekezdésének szövege a következő:

„Amennyiben a menekült nem tud a családi kapcsolatot igazoló hivatalos okmányokat szolgáltatni, a tagállamok az ilyen kapcsolat fennállásáról más, a nemzeti joggal összhangban értékelendő bizonyítékokat vesznek figyelembe. A kérelmet elutasító határozat nem alapozható egyedül az igazoló okmányok hiányának tényére.”

10 Ezen irányelv 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amint elfogadták a családegyesítésre irányuló kérelmet, az érintett tagállam engedélyezi a családtag vagy családtagok beutazását. E tekintetben az érintett tagállam e személyek számára minden lehetőséget biztosít a szükséges vízumok megszerzéséhez.

(2) Az érintett tagállam legalább egy évre szóló első tartózkodási engedélyt ad meg a családtagok számára. Ez a tartózkodási engedély megújítható.

(3) A családtag/családtagok számára megadott tartózkodási engedély időtartama elvben nem lépheti túl a családegyesítő tartózkodási engedélyének lejáratí időpontját.”

A belga jog

11 Az 1980. december 15-i Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, tartózkodásáról, letelepedéséről és az onnan történő kiutasításáról szóló törvény; Belgisch Staatsblad, 1980. december 31., 14584. o.; a továbbiakban: az 1980. december 15-i törvény) 10. cikkének az alapeljárásra alkalmazandó változata a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 9. és 12. cikk rendelkezéseire is figyelemmel a következő személyek a törvény erejénél fogva három hónapnál hosszabb ideig tartózkodhatnak a Királyságban:

[...]

4° a Királyságba legalább tizenkét hónapja befogadott vagy ott korlátlan időre tartózkodási engedéllyel rendelkező, illetve legalább tizenkét hónapja ott letelepedési engedéllyel rendelkező külföldi következő családtagjai. Ez a tizenkét hónapos határidő nem alkalmazandó, ha a házastársi kapcsolat vagy a bejegyzett élettársi kapcsolat már fennállt, mielőtt a külföldi a Királyságba beutazott, vagy van közös kiskorú gyermekük. Ezek a tartózkodás jellegével és idejével kapcsolatos feltételek nem alkalmazandók, ha olyan külföldi személy családtagjairól van szó, akinek a Királyságban való tartózkodását a 49. cikk (1) bekezdésének második vagy harmadik albekezdése vagy a 49/2. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nemzetközi védelemben részesülő személyként engedélyezték:

– a külföldi személy külföldi házastársa, illetve az a vele a jövőben együtt élő külföldi, akivel – Belgiumban a házassággal egyenértékű – regisztrált élettársi kapcsolatban él, amennyiben mindkét érintett személy betöltötte huszonegyedik életévét. Ez a minimális életkor azonban tizennyolc évre csökken, ha ez a házastársi, illetve regisztrált élettársi kapcsolat már azon külföldinek a Királyságba érkezése előtt fennállt, akihez a házastárs, illetve regisztrált élettárs csatlakozik;

[...]”

12 Az 1980. december 15-i törvény 12 bis cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha az (1) bekezdésben említett külföldi a külföldön lévő lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes belga diplomáciai vagy konzuli képviselőnél nyújtja be kérelmét, a kérelemmel együtt meg kell küldenie azokat a dokumentumokat is, amelyek bizonyítják, hogy teljesíti a 10. cikk (1)–(3) bekezdésében említett feltételeket, ideértve különösen az olyan orvosi igazolást, amelyből kiderül, hogy nem szenved a jelen törvény mellékletében felsorolt betegségek valamelyikében, valamint a bűnügyi nyilvántartásból származó kivonatot vagy egy azzal egyenértékű dokumentumot, ha betöltötte tizennyolcadik életévét.

A kérelem benyújtásának időpontja az az időpont, amikor a 2004. július 16-i Wet houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht (a nemzetközi magánjogról szóló törvénykönyv bevezetéséről szóló, törvény) 30. cikkének vagy azonos tárgyú nemzetközi megállapodásnak megfelelően minden bizonyíték megküldésére sor került.

A tartózkodásra jogosító engedély iránti kérelem tárgyában a határozatot a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a második albekezdésben említett kérelem benyújtásának időpontjától számított hat hónap elteltével kell meghozni és közölni. A határozat meghozatalára az iratanyag összességének figyelembevételével sor.

Ha nem teljesül a megélhetést biztosító elegendő forrással kapcsolatban a 10. cikk (5) bekezdésében előírt feltétel, a miniszter vagy megbízottja azon külföldi, akihez családtagjai csatlakoznak, és e külföldi családtagjainak konkrét igényei alapján meghatározza, hogy e személyeknek milyen megélhetést biztosító forrásokra van szükségük ahhoz, hogy ne az állami hatóságoknak kelljen gondoskodniuk róluk. A miniszter vagy megbízottja az ezen összeg meghatározásához hasznos bármely dokumentumot és információt kérheti a külfölditől.

Kivételes körülmények között a miniszter vagy megbízottja a kérelem elbírálásának bonyolultsága miatt és a Burgerlijk Wetboek (polgári törvénykönyv) 146 bis cikkében említett házasságkötéssel vagy a 10. cikk (1) bekezdése első albekezdésének 5° pontjában említett élettársi kapcsolat feltételeivel kapcsolatos vizsgálat keretében e határidőt a kérelmezővel közölt, indokolással ellátott határozattal kétszer három hónappal meghosszabbíthatja.

A kérelem benyújtásának időpontjától számított hat hónapos és az ötödik albekezdés alapján adott esetben meghosszabbított határidő lejártát követően a tartózkodási engedélyt határozathozatal hiányában meg kell adni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 13 2013. október 24-én X afgán állampolgár családgyesítés céljából vízumkérelmet nyújtott be Belgium islamabadi (Pakisztán) nagykövetségen annak érdekében, hogy csatlakozzon állítólagos házastársához, F. S-hez, aki Belgiumban menekült jogállással rendelkező afgán állampolgár.
- 14 A gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (a menekültügyvel és a migrációval, valamint a társadalmi beilleszkedéssel és a szegénység elleni küzdelemmel foglalkozó államtitkár megbízottja, Belgium) 2014. június 16-i határozatában e kérelmet azzal az indokkal utasította el, hogy nem nyert bizonyítást az X és F. S. közötti házassági kötelék.
- 15 2014. július 24-én az alapeljárás felperese e határozattal szemben keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (a külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium) előtt. E bíróság 2016. július 15-i ítéletében a keresetet elutasította.
- 16 2016. augusztus 22-én az alapeljárás felperese felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ezen ítélet ellen a Raad van State-hoz (államtanács, Belgium).
- 17 A Raad van State (államtanács) 2018. március 13-i ítéletével hatályon kívül helyezte a kérdést előterjesztő bíróság 2016. július 15-i ítéletét. A Raad van State (államtanács) ítéletében lényegében azt állapította meg, hogy a 1980. december 15-i törvény 12 bis cikkének (2) bekezdésében előírt határidő túllépése esetén a kérelmező számára kivétel nélkül meg kell adni a beutazási és tartózkodási engedélyt, így az alapeljárás felperese részére akkor is meg kellett volna adni ilyen engedélyt, ha kétségek merültek fel a F. S-sel fennálló házassági kapcsolatát illetően. Egyebekben a Raad van State (államtanács) újabb vizsgálat céljából visszautalta az ügyet a kérdést előterjesztő bíróság elé.

- 18 A Raad van State-tól (államtanács) való visszautalás nyomán a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a 1980. december 15-i törvény 12 bis cikke (2) bekezdésének alkalmazását illetően kötve van a Raad van State (államtanács) 2018. március 13-i ítéletében alkalmazott megoldáshoz. Mindazonáltal, mivel e rendelkezés a 2003/86 irányelv 5. cikke (4) bekezdése átültetésének minősül, kétségei vannak afelől, hogy egy ilyen megoldás összhangban áll-e ezen irányelvvel.
- 19 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a Bíróság a 2018. június 27-i Diallo ítéletben (C-246/17, EU:C:2018:499) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 158., 77. o., helyesbítések: HL 2004. L 229., 35. o. és HL 2005. L 197., 34. o.) értelmezése kapcsán megállapította, hogy az illetékes nemzeti hatóságok nem állíthatnak ki hivatalból tartózkodási kártyát valamely európai uniós polgár családtagjai számára, amennyiben az ezen irányelvben az ilyen kártya kiállításához előírt hat hónapos határidő letelt.
- 20 Ebben az összefüggésben az említett bíróság lényegében azt hangsúlyozza, hogy a tartózkodási engedélynek a 1980. december 15-i törvény 12 bis cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek szerinti, a harmadik országbeli állampolgár családtagjai számára történő automatikus megadása egyrészt ezen állampolgár családtagjainak az uniós polgár családtagjainál kedvezőbb bánásmódban való részesítését eredményezi, másrészt sérthetné a 2003/86 irányelv célját, amely a családegyesítési jognak a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országok állampolgárai által történő gyakorlásának feltételeit határozza meg.
- 21 E körülmények között a Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a 2003/86/EK irányelvvel – a 3. cikk (5) bekezdésére és az irányelvnek a családegyesítési jog gyakorlása feltételeinek meghatározására irányuló céljára tekintettel – az olyan nemzeti szabályozás, amelynek alapján az említett irányelv 5. cikkének (4) bekezdését úgy értelmezik, hogy a nemzeti hatóságok kötelesek az érintett számára hivatalból megadni a tartózkodási engedélyt, ha nem születik határozat az előírt határidőn belül, és erre annak előzetes megállapítása nélkül kerül sor, hogy az érintett ténylegesen teljesíti-e a az uniós joggal összhangban való belgiumi tartózkodás feltételeit?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2003/86 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a családegyesítési kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül hozott határozat hiányában az illetékes nemzeti hatóságoknak hivatalból meg kell adniuk a kérelmezőnek a tartózkodási engedélyt, anélkül hogy előzetesen meg kellene állapítaniuk, hogy a kérelmező ténylegesen teljesíti-e az uniós joggal összhangban a fogadó tagállamban való tartózkodás feltételeit.
- 23 E tekintetben a 2003/86 irányelv 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdéséből az következik, hogy a családegyesítési kérelemre vonatkozó határozatot a lehető legrövidebb időn belül, azonban legkésőbb az e kérelemnek az érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságaihoz történő benyújtásának napjától számított kilenc hónapos határidőn belül meg kell hozni.
- 24 A 2003/86 irányelv 5. cikke (4) bekezdése harmadik albekezdésének második mondata értelmében az érintett tagállam nemzeti jogszabályai határozzák meg, hogy milyen következmények fűződnek ahhoz, ha e határidőn belül nem hoznak határozatot.

- 25 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás hallgatóságos elfogadási rendszert alkalmaz, amely szerint a családegyesítés iránti kérelem ügyében hozott határozat hiányában az ezen kérelem benyújtásának időpontjától számított hat hónapos határidő lejártával a tartózkodási engedélyt a kérelmező részére kivétel nélkül automatikusan meg kell adni.
- 26 Márpedig jöllehet az uniós joggal egyáltalán nem ellentétes az, hogy a tagállamok a hallgatóságos elfogadás vagy engedélyezés rendszerét alakítsák ki, az is szükséges továbbá, hogy e rendszerek ne sértsék az uniós jog hatékony érvényesülését (2018. június 27-i Diallo ítélet, C-246/17, EU:C:2018:499, 46. pont).
- 27 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy bár egyrészt az ezen irányelv által követett cél a családegyesítés elősegítése (2019. március 13-i E. ítélet, C-635/17, EU:C:2019:192, 45. pont), másrészt az említett irányelv (6) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 1. cikke értelmében ezen irányelv célja a családegyesítési jognak a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok általi gyakorlása lényeges feltételeinek közös ismérvek alapján történő meghatározása.
- 28 A 2003/86 irányelv 2. cikkének d) pontja szerinti fogalommeghatározás értelmében a „családgyesítés” egy harmadik ország – egy tagállamban jogszerűen tartózkodó – állampolgára családtagjainak a tagállamba történő beutazása és ott-tartózkodása a családi egység megőrzése érdekében, függetlenül attól, hogy a családi kapcsolat a családgyesítő beutazása előtt vagy azt követően jött létre”.
- 29 A 2003/86 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok – ezen irányelv alapján – engedélyezik a családgyesítő egyes családtagjainak, így többek között a házastársának a családgyesítés céljából történő beutazását és tartózkodását. A Bíróság kimondta, hogy e rendelkezés a tagállamok részére pontos, pozitív kötelezettségeket ír elő, amelyeknek világosan meghatározott alanyi jogok felelnek meg, mivel az említett irányelv az általa meghatározott esetekben a tagállamok részére előírja a családgyesítő bizonyos családtagjai családgyesítésének mérlegelési mozgásterük alkalmazása nélküli engedélyezését (2006. június 27-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-540/03, EU:C:2006:429, 60. pont).
- 30 Mindazonáltal a családgyesítési kérelem benyújtására és vizsgálatára irányadó eljárási szabályokat illetően a 2003/86 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy e kérelemhez csatolni kell a „családi kapcsolat fennállását igazoló bizonyítékot”. Ezen említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének második albekezdése ugyanígy azt mondja ki, hogy „[a]dott esetben – a családi kapcsolat fennállását igazoló bizonyíték megszerzése érdekében – a tagállamok meghallgathatják a családgyesítőt és családtagjait, és egyéb, szükségesnek tekintett vizsgálatokat is végezhetnek”.
- 31 Egyébiránt a menekültek családgyesítését illetően a 2003/86 irányelv 11. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy amennyiben a menekült nem tud a családi kapcsolatot igazoló hivatalos okmányokat szolgáltatni, a tagállamok az ilyen kapcsolat fennállásáról más bizonyítékokat vesznek figyelembe.
- 32 Ebből az következik, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a családgyesítő vagy a családgyesítési kérelem által érintett családtagja által hivatkozott állítólagos családi kapcsolat fennállását.
- 33 Ily módon, amikor a családgyesítési kérelmet elfogadják, az érintett tagállam engedélyezi a családgyesítő családtagjának beutazását, és a 2003/86 irányelv 13. cikk (2) bekezdés megfelelően első tartózkodási engedélyt állít ki számára.
- 34 E megfontolásokból következik, hogy az illetékes nemzeti hatóságok a 2003/86 irányelv alapján történő családgyesítés engedélyezését megelőzően kötelesek megállapítani a családgyesítő, és azon harmadik országbeli állampolgár közötti releváns családi kapcsolat fennállását, amelynek javára a családgyesítés iránti kérelmet benyújtották.

- 35 E körülmények között az említett hatóságok nem állíthatnak ki a 2003/86 irányelven alapuló tartózkodási engedélyt olyan harmadik állambeli állampolgár részére, aki nem teljesíti az ehhez előírt feltételeket (lásd analógia útján: 2018. június 27-i Diallo ítélet, C-246/17, EU:C:2018:499, 50. pont).
- 36 Márpedig a jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 17. és 25. pontjából kitűnik, az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás értelmében az illetékes nemzeti hatóságok kivétel nélkül kötelesek megadni a 2003/86 irányelven alapuló tartózkodási engedélyt a családegyesítést kérelmező részére a kérelem benyújtásának időpontjától számított hat hónapos határidő lejártával, még akkor is, ha nem állapították meg előzetesen, hogy a kérelmező ténylegesen megfelel a 2003/86 irányelvben az engedély megadásához előírt feltételeknek.
- 37 Az ilyen szabályozás, tekintve, hogy lehetővé teszi a 2003/86 irányelven alapuló tartózkodási engedély megadását olyan személy részére, aki nem felel meg a megszerzéséhez szükséges feltételeknek, sérti ezen irányelv hatékony érvényesülését, és ellentétes az irányelv célkitűzéseivel.
- 38 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/86 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében ha a családegyesítési kérelem benyújtásától számított hat hónapos határidőn belül nem kerül sor határozathozatalra, az illetékes nemzeti hatóságoknak hivatalból meg kell adniuk a kérelmezőnek a tartózkodási engedélyt, anélkül hogy előzetesen meg kellene állapítaniuk, hogy ez utóbbi ténylegesen teljesíti-e az uniós joggal összhangban a fogadó tagállamban való tartózkodás feltételeit.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében ha a családegyesítési kérelem benyújtásától számított hat hónapos határidőn belül nem kerül sor határozathozatalra, az illetékes nemzeti hatóságoknak hivatalból meg kell adniuk a kérelmezőnek a tartózkodási engedélyt, anélkül hogy előzetesen meg kellene állapítaniuk, hogy ez utóbbi ténylegesen teljesíti-e az uniós joggal összhangban a fogadó tagállamban való tartózkodás feltételeit.

Aláírások